

Warszawa, 20 maj 2025 r.

Recenzent

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. uczelni

Wydział Architektury Wnętrz

Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

Recenzja dorobku artystycznego oraz działalności naukowej i dydaktycznej pani doktor Patrycji Mikołajczak sporządzona w związku z przewodem habilitacyjnym w dziedzinie sztuk plastycznych i dyscyplinie artystycznej – sztuki projektowe.

Zlecenie zostało podjęte w związku z Uchwałą Uczelnianej Rady ds. Nauki i Jakości Kształcenia Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dn. 20.07.2018 r oraz prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Sz. U. z 2018 r poz. 1668 zez zm.), powołującej komisję habilitacyjną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej - sztuki projektowe pani doktor Patrycji Mikołajczak.

Oceny dokonano na podstawie następujących przedłożonych materiałów: Autoreferat opracowany w języku polskim i angielskim, opisujący drogę i dorobek artystyczny wraz ze wskazanym osiągnięciem artystycznym będącym podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego:

„Wnętrza Wydziału Prawa i Administracji oraz Wielkopolska Biblioteka Prawnicza w zabytkowym budynku Uniwersytetu Adama Mickiewicza, al. Niepodległości w Poznaniu”;

Portfolio projektowe od otrzymania tytułu doktora – część 1;

Portfolio projektowe – dokumentacja projektowa dzieła habilitacyjnego – część 2; Wniosek przewodni zawierający życiorys, przebieg pracy zawodowej, informacje o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki oraz oświadczenia o współautorstwie i chronologiczny wykaz osiągnięć w latach 2009–2024.

Pani Patrycja Mikołajczak swoją edukację artystyczną rozpoczęła w Liceum Sztuk Plastycznych im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu. Następnie kontynuowała ją na

Wydziale Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, którą ukończyła z sukcesem dyplomem magisterskim, by w roku akademickim 2009/2010 rozpocząć pracę jako asystent na macierzystej Uczelni i Wydziale w Pracowni Projektowania Detalu prowadzonej przez dr hab. Piotra Szwieca prof. UAP, promotora Jej pracy dyplomowej.

Dla pani Patrycji Mikołajczak - prawdziwa przygoda ze sztuką projektowania zaczęła się po uzyskaniu tytułu magistra jak dla większości abiturientów uczelni artystycznych. Realia zleconego projektu nie przekładają się na założenia projektu semestralnego - co potwierdza habilitantka w autoreferacie: „Zaczęła mnie wtedy *uwierać* świadomość, że pomimo rzeszy ludzi, którzy wpływają na nasze otoczenie - designerów i architektów - wciąż jest wokół nas tyle zbędnych przedmiotów, w dodatku brzydkich, miałych i nijakich. Nie umiałam zaakceptować tego, że otaczamy się tandetą i *plastikiem* wspierając jednocześnie tworzenie nowych, wydumanych potrzeb.”

W poszukiwaniu głębszego sensu projektowania oraz odpowiedzialnych rozwiązań, pani Patrycja Mikołajczak podjęła intensywnie poszukiwania odpowiedzi – zarówno na gruncie zawodowym, jak i akademickim. Naturalną konsekwencją tego procesu było nawiązanie współpracy z firmami projektowymi z sektora komercyjnego, które nie zawsze w pierwszym odbiorze dzieliły Jej wartości i wrażliwość estetyczną na niwie artystycznej jak: Nomo Studio w latach 2010–2012.

W tym samym czasie angażowała się w działania dydaktyczne i organizacyjne na rzecz macierzystego Wydziału, podejmując aktywną współpracę ze studentami, z którymi dzieliła się swoim doświadczeniem, krytycznym spojrzeniem na współczesny design oraz przekonaniem, że projektowanie to nie tylko wykonanie postawionego zadania, ale przede wszystkim odpowiedzialność społeczna i kulturowa.

Praca ze studentami - jako opiekun Studenckiego Koła Naukowego Studentów Kierunków Projektowych LOOP Wydziału Architektury i Wzornictwa UAP - okazała się dla Niej nie tylko wyzwaniem, ale też źródłem motywacji i mobilizacji do pogłębiania własnej praktyki projektowej. Kilkuletni cykl badań terenowych i warsztatów uwieńczony został rozprawą doktorską "Przestrzeń wspólna - przestrzeń integracyjna na wsi" i uzyskaniem w 2015 roku stopnia doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - sztuki projektowe. W tym samym roku otrzymała Ona od Rektora nagrodę zespołową II stopnia za działalność organizacyjną i aktywność na rzecz funkcjonowania Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu.

Już jako adiunkt od roku akademickiego 2015/2016 w Pracowni Projektowania Struktur Przestrzennych prowadzonej przez dr hab. prof. Piotra Szwieca została wyróżniona: członkostwem w licznych komisjach, radach programowych i naukowych Wydziału Architektury i Wzornictwa, powierzono Jej funkcję Kierownika Katedry Bioniki i Krajobrazu (2019-2024), a następnie Kierownika Katedry Projektowania Interdyscyplinarnego na Wydziale Architektury i Wzornictwa (od 2024 - do dziś). Została zaproszona do gremiów działających na rzecz poznańskiego Uniwersytetu jako: członek Senatu, koordynator ds. ewaluacji naukowej i kierunku Landscape Design na macierzystym wydziale, czy koordynator Study in English ds. kierunków projektowych Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Doktor Patrycja Mikołajczak na przestrzeni 2016–2024 była: 22 razy recenzentem dyplomowej pracy licencjackiej, 17 razy recenzentem dyplomowej pracy magisterskiej, 3 razy promotorem teoretycznej pracy licencjackiej oraz promotorem pomocniczym przy dwóch przewodach doktorskich w tym jeden ukończony.

Jak wyżej wspominam w recenzji - pani adiunkt jest w wysokim stopniu zaangażowana w działalność projektową, artystyczną i popularyzatorską działań Koła Naukowego Studentów Kierunków Projektowych LOOP, Wydziału Architektury i Wzornictwa UAP. Świadczą o tym wymienione w zestawieniu osiągnięć dydaktycznych liczne warsztaty projektowe i wykłady rzeczzonego koła prowadzone pod opieką merytoryczną pani Patrycji Mikołajczak.

O charyzmie dydaktyka świadczy także otwieranie nowych horyzontów dla podopiecznych. Dowodem na to są nagrody i wyróżnienia w licznych konkursach dla studenckich prac współprowadzonych przez doktor Mikołajczak.

Należy bardzo docenić aktywność naukową i artystyczną pretendującej do tytułu doktora habilitowanego. Na przestrzeni 2015–2024 wykazała swoją aktywność w 21 działaniach kulturalnych jak: konferencje naukowe, prezentacje indywidualne na targach w kraju i zagranicą. Dokładne dane i ich chronologia zostały bardzo czytelnie zawarte we *Wniosku przewodnim*.

Przez wszystkie części przedłożonej dokumentacji habilitacyjnej pani doktor Patrycji Mikołajczak mocno wybrzmiewa silne poczucie odpowiedzialności za jakość dydaktyki.

Nieistotnym jest tu jedynie formalne przekazywanie informacji, ale autentyczne, spójne i oparte na własnym doświadczeniu podejście. Autorka odrzuca powierzchowność i „dorywczość” w projektowaniu, uznając, że aby być wiarygodnym pedagogiem i mentorem, musi sama być aktywna twórczo i konsekwentna w swojej praktyce.

Podkreślenie wyższości wiedzy empirycznej nad tą książkową nie deprecjonuje teorii, lecz wskazuje na konieczność jej osadzenia w praktyce. Wymóg wewnętrznej spójności między działalnością dydaktyczną a projektową jest tu jednoznacznie przedstawiony jako osobisty cel i zobowiązanie, które pani doktor Patrycja Mikołajczak konsekwentnie realizuje.

Na uwagę zasługuje mnogość projektów koncepcyjnych i wykonawczych opracowanych we współpracy z firmą Labuda Design w latach 2017–2024. Na przestrzeni 7 lat powstało 67 realizacji: stoisk targowych i showroom`ów na ekspozycjach targowych oraz wnętrz mieszkań i domów jednorodzinnych.

Ilość zgromadzonego dorobku artystycznego od roku 2017, po otrzymaniu tytułu doktora jest znacząca. Jest ona wymieniona w chronologicznym wykazie osiągnięć, ale bardzo lakonicznie i wybiórczo udokumentowana w Portfolio część 1.

Są to projekty wystawiennicze średnio powierzchniowe zrealizowane na polskich i światowych targach dla powszechnie znanych firm z różnych sektorów branżowych. Będąc czynnym architektem wnętrz, ale przede wszystkim wystawiennikiem wiem, jaki to ogrom pracy, a dobrze zgrany zespół - który „w punkt” - realizuje koncepcję projektową. Projekt stoiska od ogólnej wizji przestrzeni: jej podziału, funkcjonalności i należytej ekspozycji produktów, wymaga jeszcze opracowania w szczegółach na poziomach kilku branż i etalazu produktów. Kluczowym przy uzyskaniu efektu zaprojektowanego stoiska w postaci realizacji okazuje się dobra współpraca z wykonawcą stoiska. Niewątpliwie habilitantka musi posiadać takie zaplecze techniczne porozumienia.

Godne uznania są rozwiązania dotyczące detali i materiałów. Wrażliwość na fakturę, kolorystykę oraz sposób łączenia elementów konstrukcyjnych przekłada się na wysoką jakość formalną i użytkową zrealizowanych przez panią doktor Patrycję Mikołajczak stoisk.

Wyważone operowanie światłem, strukturą powierzchni oraz graficznymi elementami ekspozycji czyni te projekty nie tylko skutecznymi narzędziami marketingowymi, ale również wartościowymi wypowiedziami artystycznymi w kontekście przestrzeni publicznej.

Pragnę odnieść się do realizacji stoisk targowych i docenić dwie realizacje udokumentowane w przedłożonym portfolio część 1. Jest to: stoisko na 60-lecie firmy CEZAR na Targach Domotex we Frankfurcie w Niemczech i projekt showroom`u dla siedziby firmy GTV Pruszków.

W pierwszej realizacji moją uwagę zwrócił niestandardowy dobór materiałów ekspozycji. Ulotność tkanin i mocny akcent nadwieszenia nad nimi fryzo- zadaszenia. To bardzo odważne zestawienie, które w swojej prostocie i oszczędności kolorystycznej jest bardzo czytelnym przestrzennym plakatem reklamującym rzeczoną firmę.

W drugiej realizacji - showroom dla firmy GTV Pruszków – pragnę docenić kreatywność autorki za niestandardowy sposób ekspozycji produktów firmy. Bardzo zręcznie pani Patrycja Mikołajczak uniknęła chaosu ekspozycji tak bogatego asortymentu. Tu po raz kolejny oszczędność użytych materiałów i ich kolorystyki dowodzi o wrażliwości estetycznej habilitantki.

"Less is more"- słynny cytat przypisywany Ludwigowi Mies van der Rohe - odnajduje tu swój obraz zarówno przy realizacji stoiska targowego dla firmy CEZAR jak i showroom`u dla firmy GTV Pruszków.

Pragnę docenić również realizacje architektoniczno-wnętrzarskie w firmie Labuda Design. Wysoko oceniam projekt Domu SERENUM. Ten niewielki - bo o powierzchni 35 m² - całoroczny budynek w pełni spełnia wszystkie funkcje użytkowania. Oryginalnym i dedykowanym rozwiązaniem technicznym jest tu system przesuwanych okiennic, które pozwalają użytkownikowi decydować o prywatności i dozowaniu światła płynącego z zewnątrz do wnętrza budynku.

Habilitantka tak wspomina ten etap swojej pracy projektowej: „Projekty te były dla mnie o tyle interesujące i nietypowe, że dały mi możliwość współpracy z branżystami i konstruktorami. Szczególnie dobrze wspominam ostatni z wymienionych obiektów ze względu na jego nienachalną w moim odczuciu estetykę, malownicze usytuowanie i niekonwencjonalne, specjalnie opracowane dla tego projektu przez technologa rozwiązania techniczne.”

Ważnym doświadczeniem na niwie projektowej doktor Patrycji Mikołajczak był udział w przedsięwzięciu o nazwie: „Opracowanie nowego projektu wzorniczego kolekcji mebli z kategorii WOMAN HOME OFFICE wytwarzanych z wykorzystaniem regionalnych zasobów

naturalnych dla firmy Synapsa Med sp. z o. o.” z zespołem projektowym złożonym z pracowników Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu: dr hab. Marcinem Konickim, mgr Pauliną Buczyńską i mgr Agatą Sargalską.

Powstały wówczas bardzo estetyczne w formie siedziska, organizery biurkowe i półkowe oraz lampy z funkcją parawanów jako linie wzornicze elementów wyposażenia domowego biura. Zgadzam się z wypowiedzią habilitantki jak ważnym w pracy projektanta jest współpraca z innymi twórcami. Te duże i bardzo duże realizacje powstają dzięki współpracy, która bardzo często twórczo inspiruje. W autoreferacie pani Mikołajczak pisze: „Z tej współpracy zrodziły się projekty, których stylistyka w moim odczuciu nigdy nie wyszłaby od żadnego z nas z osobna. Właśnie z tej przyczyny pracę nad tą kolekcją uważam za jedną z tych, które wiele mnie nauczyły, bo otworzyły mnie na inną, bardziej *dekoracyjną* estetykę i rozszerzyły mój *projektowy światopogląd*.”

W tym samym czasie na przestrzeni 2017–2024 pani Patrycja Mikołajczak zaprojektowała i zrealizowała kilka wnętrz mieszkalnych całkowicie samodzielnie.

Na pewno na docenienie kompleksowego podejścia zasługuje projekt i realizacja mieszkania w Nowym Przemyśle oraz w Tarnowie Podgórnym. Autorka tych wnętrz głęboko pochyliła się nad spełnieniem oczekiwań ambientu egzystencjonalnego ich użytkowników.

W każdym rozwiązaniu projektowym zostało to docenione. Wyważenie materiałowe, kolorystyczne zostało tu dokonane z wielkim ukłonem do układu funkcjonalnego zgodnie z możliwościami zleconej kubatury.

Kolejną pozycją ważną docenienia - wymienioną w portfolio - jest kolekcja lamp dla firmy Kandela Lighting. Te odwrócone w formie oprawy źródeł światła znalazły uznanie u wyżej wymienionej firmy. Dzięki wyeksponowaniu autorskich form opraw światła pani Patrycja Mikołajczyk wzięła udział w wystawie *Łódź Design Festival 2023*, gdzie została doceniona.

Tą skandynawską stylistykę swoich projektów autorka opisuje następująco: „Choć zaproponowane przeze mnie formy są już mocno uproszczone, *wyczyszczone*, to wymienione wyżej kolekcje wchodzi raczej w polemikę z klasycznym, dość konwencjonalnym myśleniem o lampach. Mam tego pełną świadomość i jest to zamierzony efekt. Zależało mi na tym, aby zaprojektowane przeze mnie obiekty wprowadzały do wnętrza domową, nastrojową atmosferę.”

Kluczową treścią mojej recenzji jest ocena zgłoszonego dzieła aspirującego do przyznania pani doktor Patrycji Mikołajczak tytułu doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych i dyscyplinie artystycznej – sztuki projektowe.

Projekt i realizacja w zabytkowym budynku Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Prawa i Administracji UAM, Biblioteka Prawnicza jest przestrzenią obejmującą 5.856,81 m², który powstawał na każdym etapie we współpracy z dr Mironem Regulskim, reprezentujący firmę SKALA Sp. z o. o.

Projekt obejmował bardzo szczegółowe opracowanie wszystkich założonych funkcji użytkowych dedykowanych różnym użytkownikom rzeczzonego Uniwersytetu. Tak pisze o zakresie opracowania projektowego w autoreferacie doktorantka:

„Ostatecznie opracowane zostały następujące elementy:

- przestrzeń wspólna na parterze wraz z podświetlanymi ażurowymi regałami, podestami na ekspozycję dwóch oryginalnych głowic kolumn pozyskanych w obiekcie, - przestrzeń przed salą audytoryjną wraz ze ścianą z portretami dziekanów oraz podświetlanymi ażurowymi regałami, szafkami socjalnymi,
- sala audytoryjna wraz z dwoma mównicami, stół audytoryjny/ katedra, podświetlane szafy na odzież wierzchnią, mebel dla obsługi (informatyk, technik),
- wypożyczalnia wraz z witryną ekspozycyjną, ekspozycją oryginalnych lamp sufitowych pozyskanych w obiekcie,
- czytelnia i e-czytelnia wraz z ladą i witryną ekspozycyjną,
- sala konferencyjna,
- pokój dziekana,
- przestrzenie biurowe,
- toalety oraz toalety dla osób z niepełnosprawnościami,
- meble w przestrzeniach socjalnych,
- propozycje i wytyczne do elementów komunikacji wizualnej wewnątrz obiektu, w tym wygląd tablic i tabliczek informacyjnych, piktogramów, tablic podświetlanych LED, ich umiejscowienie i wytyczne techniczne oraz materiałowe do log,
- propozycje i wytyczne do elementów komunikacji wizualnej na zewnątrz budynku
- opracowanie neonu na elewacji frontowej oraz propozycja *witacza*,
- propozycje i umiejscowienie sposobów ekspozycji żywych roślin,
- biofilii w obiekcie (ogrody wertykalne - zielone ściany, mobilne, dwustronny ogród

Recenzja dorobku artystycznego i działalności naukowej i dydaktycznej dr Patrycji Mikołajczak
wertykalny, donice stacjonarne).”

Każda z wyżej wymienionych stref została bardzo czytelnie opracowana. Materiały wyposażenia i organizacji przestrzeni zostały należycie dobrane, tak aby użytkownicy mogli poruszać się w nich komfortowo.

Ponownie jak w poprzedniej mojej ocenie działań projektowo-realizacyjnych pani doktor Patrycji Mikołajczak pragnę docenić Jej dobór materiałów i kolorystyki wyposażenia wnętrz. To ważne, bo koloryt wnętrz, to także ludzie korzystający z danych przestrzeni. Zatem należy budować wnętrza, które niezależnie od ilości korzystających i pory roku wciąż są funkcjonalne i zwyczajnie „apetyczne”.

Przedłożone w PORTFOLIO nr 2 dzieło habilitacyjne zostało bardzo dokładnie i klarownie udokumentowane. W zakresie opracowania zaprezentowane zostały stosowne rzuty układu funkcjonalnego: parteru, pięter 1 i 2 rewitalizacji budynku Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Pragnę pochwalić rzetelność przedłożonych opracowań każdej z wymienionych w zakresie projektu stref. Ważnym dla mnie jest świadomość autorki o konieczności zróżnicowania ich przeznaczenia w: formie, materiałach i kolorystyce ze szczególnym zachowaniem uwagi na spójność i harmonię dla całego kompleksu rzeczzonego Uniwersytetu. Bardzo dobrym zabiegiem architektonicznym jest wprowadzenie jednego elementu aranżacyjnego - powtarzalnego dla każdej przestrzeni - który może przyjmować różne funkcje użytkowania. Forma ażurowych regałów jest dobrą propozycją jednak nieco zachowawczą i nie dającą się implementowania do: biur, pokoju dziekana i sali konferencyjnej.

Ujęcia wizualizacyjne z projektu nie zapowiadały tak pozytywnego odbioru zaprojektowanej przestrzeni udokumentowanej na zdjęciach z realizacji, które stanowią jednak o wysokim poziomie zaprojektowania i nadzorowania projektu.

Zabrakło mi jednak tej świeżości spojrzenia, która wybrzmiewała w deklaracji zaraz po ukończeniu studiów aplikującej o tytuł doktora habilitowanego. Cieszy mnie jednak autorefleksja na końcu dysertacji habilitacyjnej pani Patrycji Mikołajczak: „Nie twierdzę wcale, że udaje mi się tworzyć rzeczy piękne. Jestem wobec siebie krytyczna. Znam swoje ograniczenia i braki. Sądzę, że dzięki takiej wiedzy udaje mi się częściej osiągać niezbędny w tej profesji dystans i motywację do dalszej pracy. W moim dążeniu do budowania harmonii wokół przebija idealistyczna nadzieja na to, że uda mi się wywołać w odbiorcach emocje,

choć trochę zbliżone do tych, których doznajemy obcując z niepodważalnym pięknem. Zależy mi na tym, aby efekty tego, co robię wzbudzały pozytywne odczucia i pomagały innym w osiągnięciu jakichś celów, na przykład w poprawie warunków życia, samopoczucia czy w osiągnięciu celów biznesowych.”

Jednocześnie projekt ten zakładał stworzenie harmonijnej, nowoczesnej i spójnej przestrzeni, w której każde pomieszczenie posiada indywidualny charakter i akcenty. Podniesione zostało tu wyzwanie projektowe polegające na połączeniu nowoczesności, adekwatnej do instytucji naukowo-badawczej, z odniesieniami do tradycyjnych wartości, czego nie ułatwiał zabytkowy charakter budynku. Dominują stonowane barwy – szarości, biele, zieleń (głównie roślinność) oraz odcienie drewna. Użyto materiałów takich jak surowy beton, drewno hikora, wykładziny kauczukowe i dywanowe, luksfery oraz przeszklenia w stolarnie aluminiowej. Meble – zarówno gotowe, jak i projektowane na zamówienie – dobrano z uwzględnieniem funkcji przestrzeni i potrzeb użytkowników, różnicując ich formę i kolorystykę w zależności od przeznaczenia pomieszczeń.

Konkluzja

Przedmiotem niniejszej recenzji jest praca habilitacyjna pani doktor Patrycji Mikołajczak pt.: „Wnętrza Wydziału Prawa i Administracji oraz Wielkopolska Biblioteka Prawnicza w zabytkowym budynku Uniwersytetu Adama Mickiewicza, w Poznaniu” procedowana na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Pani adiunkt specjalizuje się w projektowaniu stoisk targowych, wnętrz prywatnych oraz małej architektury. Przedłożony dorobek artystyczny habilitantki stanowi efekt kilkuletniego, konsekwentnie prowadzonego procesu twórczego, którego rezultatem są autorskie realizacje powstałe we współpracy z firmami z sektora komercyjnego i działaniach indywidualnych oraz działalności naukowo-dydaktycznej, którego bardzo bogate zestawienie odnajduję we *Wniosku przewodnim*.

Na szczególne podkreślenie zasługuje wysoki poziom świadomości projektowej autorki. W Jej działaniach projektowych widoczna jest dojrzałość w rozumieniu przestrzeni wystawienniczej nie jako wyizolowanego obiektu, lecz jako złożonego organizmu, w którym splatają się funkcja, forma, komunikacja wizualna oraz doświadczenie odbiorcy. Autorka wykazuje się umiejętnością holistycznego podejścia do procesu projektowego - od ogólnej koncepcji przestrzennej, przez ergonomię i scenografię użytkową, po spójną identyfikację wizualną oraz subtelne operowanie detałem i materiałem.

W zgłoszonym dziele habilitacyjnym odnaleźć można przemyślane i konsekwentnie realizowane strategie projektowe, oparte na znajomości trendów współczesnego designu, a zarazem nacechowane indywidualnym językiem formalnym. Propozycje przestrzenne autorki charakteryzują się wysoką estetyką, funkcjonalnością oraz wyraźnie czytelną narracją wizualną, co w przestrzeniach użyteczności publicznej - stanowi wartość szczególną. Warto zauważyć, że projekt i jego realizacja powstał we współpracy zespołowej. Jednakże z materiału dokumentacyjnego i merytorycznego jasno wynika, że rola pani dr Patrycji Mikołajczak była nie tylko znacząca, ale wręcz kluczowa. Wkład autorski predestynującej do tytułu doktora habilitowanego objął zarówno koncepcję, opracowanie projektowe, jak i nadzór nad realizacją poszczególnych stref. Takie zaangażowanie w każdy etap procesu twórczego świadczy o dojrzałości zawodowej oraz o pełnym zrozumieniu złożoności projektowania w środowisku realnych uwarunkowań rynkowych.

Podsumowując, przedłożona praca habilitacyjna w pełni spełnia wymagania stawiane dorobkowi habilitacyjnemu w dziedzinie sztuk projektowych. Świadczy o wysokich kompetencjach artystycznych, projektowych i organizacyjnych autorki oraz o jej istotnym wkładzie w rozwój praktyki architekta wnętrz i wystawienniczej.

Z pełnym przekonaniem rekomenduję o nadanie doktor Patrycji Mikołajczak stopnia doktora habilitowanego sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych i dyscyplinie artystycznej – sztuki projektowe.

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. uczelni